

P/5261332

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski
upravni postupak

KLASA: UP/II-471-02/24-01/188

URBROJ: 513-04-24-3

Zagreb, 10. prosinca 2024.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, OIB: 18683136487 u postupku rješavanja žalbe poreznog obveznika Euro-žir Dani d.o.o., Rajevo Selo, Gunjanska 5; OIB: 92041475899 zastupanog po punomoćniku Berislavu Knez, odvjetniku iz Vinkovaca, Nazorova 15, podnesene protiv Poreznog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, klasa: UP/I-471-02/24-01/57, ur.broj: 513-07-16-02-01/08-24-01 od 14. svibnja 2024. godine, temeljem članka 183. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22.) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija („Narodne novine“, broj 97/20., 101/21. i 78/23), d o n o s i

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Poreznim rješenjem Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Vukovar, klasa: UP/I-471-02/24-01/57, ur.broj: 513-07-16-02-01/08-24-01 od 14. svibnja 2024. godine (dalje: *porezno rješenje*), utvrđuje se za razdoblje poslovanja 1.1.-31.12.2023. godine manje obračunati porez na dohodak po osnovi dohotka od kapitala u iznosu od 286.423,36 € te prirez poreza na dohodak po osnovi dohotka od kapitala u iznosu od 4.321,17 € uz koje su obveze obračunate i zatezne kamate do 15. travnja 2024. godine te nalaže uplatiti utvrđeni iznos poreza, prireza i kamata, obračunati i uplatiti daljnje kamate tekuće od 15. travnja 2024. godine do dana uplate, provesti odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama koja se odnose na povećanje porezne osnovice te pobijano rješenje izvršiti u roku od 8 (osam) od dana njegove konačnosti pri čemu je porezni obveznik upozoren da će se u suprotnom naplata izvršiti ovrhom.

Protiv tog poreznog rješenja porezni obveznik Euro-žir Dani d.o.o., Rajevo Selo, Gunjanska 5; OIB: 92041475899, ovdje žalitelj, uložio je putem punomoćnika pravovremenu i dopuštenu žalbu kojom porezno rješenje pobija u cijelosti u bitnome obrazlažući kako porezno tijelo nije prihvatilo njegove argumente niti materijalnu dokumentaciju vezano za Ugovor o skupljanju žira zaključen s Hrvatskim šumama d.o.o., kojeg smatra fiktivno sklopljenim pravnim poslom, iako su Hrvatske šume platile obavljenju usluge od strane njegovih djelatnika (tijekom nadzora su predloženi podaci o zaposlenicima) te uzimajući u obzir da se radi o državnoj tvrtci da stoga nije životno da bi kao takva plaćala usluge za fiktivne pravne poslove te uz žalbu dostavlja popis s imenima i prezimenima osoba koje su skupljale žir, a koji uopće nisu bili saslušani od strane poreznog tijela.

Vežano uz račun broj 3/1/1 koji porezni nadzor nije prihvatilo s obrazloženjem kako se nije moglo utvrditi da je roba isporučena odnosno da je kupac stekao pravo raspolaganja navedenom robom ukazuje na propust poreznog tijela provjeriti primitak i plaćanje robe kod kupca. U odnosu na zahtjev za dokumentacijom u vezi odvage robe navodi kako je općepoznata činjenica da robu prilikom isporuke važu djelatnici Hrvatskih šuma d.o.o. te da spisu priljež skladišne primitke kupca. U tom smislu navodi kako nije jasno zašto nije kontaktiran kupac i da je trebalo provesti financijsko-knjigovodstveno vještačenje. Osobito ističe kako se na strani 7. obrazloženja poreznog rješenja konstatira da se u privitku izlaznih računa nalaze narudžbenice i skladišne primke krajnjeg kupca te obrazlaže kako su njegovi radnici skupljali žir i isti predavali krajnjem kupcu koji ih je vagao na svojoj vagi i skladištio u svojim skladišnim prostorima te da je stoga neobjašnjivo tvrditi da se radi o fiktivnim uslugama i da usluga nije obavljena.

Vežano za kupoprodaju nekretnine u vanknjižnom vlasništvu koju je 2017. godine kupila Helena Dobrinić obrazlaže kako je u istu izvršeno ulaganje te da su tržišne cijene porasle i uz žalbu dostavlja elaborat o tržišnoj vrijednosti nekretnine izrađen od strane stalnog sudskog vještaka za procjenu nekretnina, ing. građ. Ive Čačić iz Županje koji nekretninu procjenjuje na 952.000,00 eura. Stoga smatra paušalnom i ničim dokazanom teza da je smisao razlike u cijeni bio prikriti isplatu novca za žiro-računa u iznosu od 630.000,00 eura, kada tu tezu uspješno pobija priloženi elaborat o procjeni. Ističe kako je Ugovor valjan, prijavljen poreznoj upravi te je plaćen i porez na promet nekretnina te kako je pravno nejasna i nerazumljiva kvalifikacija da je Ugovor rađen pod „nedefiniranim okolnostima“, koja ne može pravno egzistirati.

Ističe kako ostaje nejasno i nerazumljivo tvrditi da nekretnina u Splitu ne postoji u vlasništvu Helene Dobrinkić i Zijada Pezerovića samo zato što isti nisu uknjiženi kao vlasnici u zemljišnim knjigama, apsolutno zanemarujući pravni slijed prezentiranih Ugovora, kao i posjed iste nekretnine.

Vežano za predočene pozajmice od strane knjigovodstva navodi kako ostaje nejasno i nerazumljivo zašto se sada tvrdi da iste nisu prezentirane zbog čega predlaže saslušanje knjigovođe gosp. Milana Keleve da on posvjedoči kako su predmetne pozajmice prezentirane djelatnicima koji su provodili porezni nadzor.

Predlaže porezno rješenje ukinuti u cijelosti i vratiti predmet na ponovni postupak te predlaže odgodu izvršenja rješenja do pravomoćnog okončanja postupka po izjavljenoj žalbi budući iz poreznog rješenja proizlazi da će se krenuti u prisilnu naplatu bez obzira na uloženu žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar kao nadležno prvostupanjsko porezno tijelo (dalje: *porezno tijelo*) temeljem Obavijesti o poreznom nadzoru, klasa: 471-02/24-01/37, ur.broj: 513-07-16-24-01 od 6. veljače 2024. godine te Zaključka, klasa: 471-02/24-01/37, ur.broj: 513-07-16-02-01/08-24-04 od 13. ožujka 2024. godine kod žalitelja je obavilo nadzor poreza na dodanu vrijednost za razdoblje 1.10.-31.10.2023. godine te poreza na dohodak i doprinosa za obvezno osiguranje za razdoblje 1.1.-31.12.2023. godine o čemu je sastavilo Zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru, klasa: 471-02/24-01/37, ur.broj: 513-07-16-02-01/08-24-14 (dalje: *zapisnik*) od 15. travnja 2024. godine na koji je žalitelj podnio prigovor te je nakon njegova neusvajanja donijelo ovdje pobijano porezno rješenje.

Nadzorom je utvrđeno kako je žalitelj ispostavio pet računa po stopi PDV od 25% društvu Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, OIB 69693144506 (podružnice Požega i Vinkovci – dalje: HŠ d.d.) za usluge skupljanja šumskih plodova žir-hrast lužnjak i hrast kitnjak (računi na stranici 7. poreznog rješenja) narudžbenice, skladišne primke HŠ d.d. i dozvole za prikupljanje sjemenskog materijala ukupne količine od 99.775 kg te kako je ukupni iznos računa 552.862,71 € uz pripadajući pdv od 110.572,51 €. Porezno tijelo međutim obrazlaže kako uz formalno ispravne račune žalitelj nije dostavio primke na vlastito skladište, otpremne dokumente sa skladišta, odvage, troškove prijevoza djelatnika do mjesta skupljanja žira te troškove prijevoza žira do naručitelja (kupca) iz koje bi se dokumentacije moglo spoznati da je usluga obavljena i te podatke usporediti s podacima na izlaznim računima kao i na priloženim skladišnim primkama te uz primjenu odredbe članka 79. stavak 11. Zakona o porezu na dodanu vrijednost utvrđuje kako žalitelj duguje na računima iskazani iznos pdv-a.

Dalje je izvršen uvid u izvode žiro-računa žalitelja te utvrđeno kako je vlasniku društva, Zijadu Pezeroviću, ukupno isplaćeno 710.000,00 € od čega 100.000,00 € na ime isplate akontacije dohotka za što nadzoru nije predočio obračun dohotka od kapitala na ime izuzimanja novca od strane vlasnika, zatim 60.000,00 € na ime isplate akontacije dobiti za što nadzoru nije predočio Odluke o raspodjelu dobiti vlasniku društva i nije obračunao porez na dohodak od kapitala, zatim 220.000,00 € na ime isplate dividende iako žalitelj nije dioničko društvo te iznosa od 80.000,00 € na ime povrata pozajmica za što nadzoru nije predočio Ugovore o pozajmicama.

U vezi isplate iznosa od 250.000,00 € porezno tijelo utvrđuje kako je to bilo na temelju predugovora za kupoprodaju nekretnine u ulici Borisa Papandopula 9 i 11 na zk. čestici 436/1 i kat. čestici 7864/2 k.o. Split, sklopljenog 1. siječnja 2023. godine između Zijada Pezerovića iz Rajeva Sela, Gunjanska 5, OIB: 9351209377 kao prodavatelja i Eko-Žir Dani d.o.o. zastupanog od Ervina Pezerovića- direktor (sin Zijada Pezerovića) iz Rajeva Sela, Gunjanska 5, OIB: 41203618945 za iznos od 1.350.000,00 € koji će biti plaćan periodično do 31. prosinca 2025. godine. Za predmetni predugovor se utvrđuje kako nije ovjeren kod javnog bilježnika.

Zatim je izvršen uvid u Ugovor o darivanju nekretnine, sklopljen 31. prosinca 2022. godine između Helene Dobrinkić (ranije udane Pezerović; bivša supruga Zijada Pezerovića) iz Županje Braće Radić 66, OIB: 97373374435 kao darovatelja i Zijada Pezerovića iz Rajeva Sela, Gunjanska 5, OIB: 9351209377 kao obdarenika, koji isto tako nije ovjeren kod javnog bilježnika niti je bio prijavljen poreznoj upravi. Utvrđuje se i činjenica kako u trenutku sklapanja ugovora Helena Dobrinkić nije više bila u braku sa Zijadom Pezerović jer je brak prestao 3. studenog 2020. godine.

Temeljem Obavijesti o utvrđivanju činjenica bitnih za oporezivanje od 27. ožujka 2024. godine, Helena Dobrinkić dala je izjavu i dostavila Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 16. kolovoza 2021. godine (potpisnici su Helena Dobrinkić kao zakupodavac te žalitelj kao zakupoprimac) te predmetni Ugovor o darivanju nekretnine, za koje ugovore porezno tijelo utvrđuje kako također nisu ovjereni te kako nije dokazana činjenica prava vlasništva Helene Dobrinkić nad nekretninom za koju je dostavljen ugovor o zakupu poslovnog prostora.

Vezano uz predmetni ugovor o zakupu poslovnog prostora porezno tijelo utvrđuje da osim što nije ovjeren nije bio niti prijavljen u poreznoj upravi dok je provjerom kroz ISPU utvrđena činjenica kako je Helena Dobrinkić prijavila 1. siječnja 2021. godine davanje u zakup poslovnog prostora u Splitu, Borisa Papandopula 9, društvu Euro-žir d.o.o. iz Županje, Rajevo

Selo, Gunjanska 34, OIB 43478071568 (u vlasništvu Zijada Pezerovića koje je brisano prema rješenju Trgovačkog suda u Osijeku Tt-22/4916-2 od 2. lipnja 2022. godine) te da stoga isti prostor nije mogla dati u najam i žalitelju zbog čega ga smatra nevjerodostojnim dokumentom.

Porezno tijelo vrši uvid u Izvadak iz zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu Zemljišnoknjižnog odjela Split, ZK uložak broj 15038 za predmetnu nekretninu u ulici Borisa Papandopula 9 i 11, zk. čestici 436/2 i kat. čestici 7864/2 k.o. te utvrđuje kako kao vlasnici nikada nisu bili uknjiženi Helena Dobrinkić (ranije Pezerović) niti Zijad Pezerović niti na nekretnini postoji teret Helene Dobrinkić (ranije Pezerović) ni Zijada Pezerovića.

Uvidom u zatražena i dostavljena uvjerenja Državne geodetske uprave, Područnog ureda za katastar Split od 28. ožujka 2024. godine, porezno tijelo utvrđuje kako nije vidljivo da su Helena Dobrinkić i Zijad Pezerović upisani u katastarskom operatu na području za koje evidenciju vodi Odjel za katastar nekrenina Split.

Dalje se utvrđuje kako je žalitelj povezan sa Zijadom Pezerovićem kroz vlasničku strukturu (100 % vlasnik) i odgovornu osobu Ervina Pezerovića (sin Zijada Pezerovića), čime je Zijad Pezerović imao izravnu kontrolu nad društvom i njegovo poslovanje prilikom sklapanja Predugovora o kupoprodaji nekretnine od 1. siječnja 2023. godine kada je ugovorena cijena bila 15,34 puta veća od cijene koju je za istu nekretninu platila njegova bivša supruga temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 29. ožujka 2017. godine za 88.000,00 €, a on istu stekao besplatno sukladno Ugovoru o darivanju nekretnine od 31. prosinca 2022. godine.

Budući kako žalitelj nije obrazložio razlog kupnje nekretnine za ovako ugovorenu cijenu od povezanog osobe te kako Helena Dobrinkić i Zijad Pezerović nisu bili upisani kao vlasnici nekretnine porezno tijelo zaključuje kako nije dokazan niti poslovni odnos da bi predugovor porezno bio priznat kao i kod drugih osoba (ne povezane osobe) koje bi pod istim ili sličnim okolnostima ugovorili uvjete kupoprodaje, ali i da je sklapanje Predugovora o kupnji nekretnine bio prividan pravni posao kojim se nastajalo prikriti izuzimanje novca iz društva u neposlovne svrhe, a koji prikriveni posao podliježe oporezivanju. Nadzorom je priznat trošak od 80.000,00 € na ime povrata pozajmica zbog čega je utvrđena razlika koja podliježe oporezivanju u iznosu od 630.000,00 €.

Isto se tako utvrđuje izuzimanje novca na dan 2. prosinca 2023. godine u iznosu od 24.000,00 € iz društva u neposlovne svrhe koje podliježe oporezivanju na ime plaćanja najma nekretnine u 2022. i 2023. godini, isplaćenog Heleni Dobrinkić temeljem nevjerodostojnog Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 16. kolovoza 2021. godine koji je također sklopljen kao prividan pravni posao.

Isplatu novca sa žiro-računa u ukupnom iznosu od 654.000,00 € (630.000,00 € + 24.000,00 €) porezno tijelo smatra izuzimanjem imovine za privatne potrebe (skriveno isplate dobiti) od strane odgovorne osobe Ervina Pezerovića, Rajevo Selo, Gunjanska 5. OIB: 41203618945 – direktor, te utvrđuje obvezu poreza na dohodak od kapitala s osnove izuzimanja imovine na teret dobiti tekućeg razdoblja utvrđena nadzorom u iznosu od 286.423,36 € te obvezu prireza poreza na dohodak od kapitala u iznosu od 14.321,17 €, odnosno ukupno 300.744,53 €.

U zaključku porezno tijelo ukazuje kako je novac uplaćen od strane HŠ d.d. završio na privatnom računu Zijada Pezerovića kao osnivača društva žalitelja jer postoji dokazani novčani

tijek i jer su isplate prema njemu te prema Heleni Dobrinkić prikrivene sklopljenim prividnim pravnim poslovima.

Spisu predmeta prileži rješenje istog poreznog tijela, klasa: UP/I-471-02/24-01/57, ur.broj: 513-07-16-02-01/11-24-05 od 28. listopada 2024. godine o ispravci pogreške budući je u izreci poreznog rješenja pogrešno iskazan iznos prireza porezu na dohodak od 4.321,17 €, umjesto čega treba stajati iznos od 14.321,17 €.

U nastavku se ocjenjuju žalbeni navodi.

Prema odredbi članka 65. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22. – u nastavku „OPZ“) knjigovodstvo se mora voditi u skladu s propisima i na način da stručna treća osoba može u primjerenom roku steći pregled nad poslovanjem poduzetnika te nastankom, razvojem i okončanjem poslovnih događaja.

Prema odredbi članka 65. i članka 66. stavak 1., 2. i 4. OPZ-a knjiženja i druga evidentiranja treba obavljati potpuno, točno, pravodobno i uredno. Bilježenje podataka u poslovne knjige mora se temeljiti na urednim i vjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama. Smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj.

Načelo dokumentiranosti osobito se propisuje i odredbama članka 7. do 9. Zakona o računovodstvu („Narodne novine“, broj 78/15., 134/15., 120/16., 116/18., 42/20., 47/20. i 114/22.).

Prema odredbi članka 183. stavak 1. OPZ-a u žalbi treba navesti porezni akt protiv kojega se podnosi žalba i žalbene razloge zbog kojih se zahtijeva poništenje, izmjena ili ukidanje toga poreznog akta, te dokaze kojima se žalba obrazlaže.

Na žalbene navode kojima žalitelj ukazuje na argumente i materijalnu dokumentaciju kojom je u tijeku postupka dokazivao stvarno izvršavanje usluga po računima koje je fakturirao Hrvatskim šumama d.d. i kojima obrazlaže kako su njegovi radnici skupljali žir i isti predavali krajnjem kupcu koji ih je vagao na svojoj vagi i skladištio u svojim skladišnim prostorima, a što dokazuju sklopljeni ugovori, dozvole, narudžbenice te skladišne primke, odgovara se u nastavku.

Nije sporno da je žalitelj imao zaposlene djelatnike, što potvrđuje i popisom 18 radnika s imenima i prezimenima koji su kod njega bili zaposleni tijekom 2023. godine, međutim ovo tijelo smatra kako ipak nedostaje dokumentacija u smislu prethodno navedenih zakonskih odredbi koja bi dala jasan uvid trećoj stručnoj osobi u njihov rad i učinak u nekoj jedinici vremena kao i uvid u troškove koji su morali nastati za žalitelja (prijevoz radnika, prijevoz žira) jer nisu potpuno razvidne stvarno prikupljene količine žira budući su na računima, koje je žalitelj ispostavio, naznačene velike količine ispostavljenih šumskih plodova (žir - hrast lužnjak i hrast kitnjak) koje u jednom danu realno nisu mogle biti skupljene i taj isti dan predane kupcu HŠ d.d.. O ovim navodima poreznog tijela žalitelj niti sada u žalbi ne daje jasne odgovore niti iznosi svoj osvrt na ovakve zaključke.

Iz podataka koji su međutim predloženi tijekom nadzora proizlazi kako žalitelj nema skladište niti je bilo potrebe skladištiti plodove koje je direktno predavao kupcu pa stoga niti da bi imao dokumentaciju vezano za vlastito skladištenje. Ovakav se zaključak nameće upravo i zbog činjenice da je uz račune dostavio i skladišne primke, da je roba dakle izvagana od strane HŠ d.d. te da su računi plaćeni, a u nedostatku ikakvih dokaznih radnji kod samog kupca (kako to navodi i žalitelj) ovo tijelo ne nalazi utvrđene nepravilnosti u pogledu podataka i dokumentacije kakvu je žalitelj i dostavio poreznom tijelu, a osobito ne u smislu prividnosti pravnog posla. Ovakav je stav ovo tijelo zauzelo isključivo temeljem spisa u sadržaju kakvog je zaprimilo.

Međutim valja ukazati kako ovo tijelo ne nalazi smisao u ocjeni i analizi dokumentacije koja se odnosi na usluge skupljanja šumskih plodova žir-hrast lužnjak i hrast kitnjak jer poreznim nadzorom računi, koje je žalitelj ispostavio kupcu HŠ d.d., nisu osporeni niti je žalitelj zadužen za pdv po računima koje je izdao svom kupcu.

Ono što je jedino bitno kod ocjene zakonitosti utvrđenih obveza u predmetnom poreznom nadzoru jest novčani tijek odnosno da je na žiro-računu žalitelja uplaćen novac od strane HŠ d.d. kasnije bio izuzet u neposlovne svrhe, s kojim se ocjenama ovo tijelo u potpunosti slaže što i obrazlaže u nastavku. Stoga predmetni žalbeni navodi, iako osnovani, ne utječu na pravilnosti i zakonitost utvrđivanja poreznih obveza po osnovi izuzimanja novca.

U vezi žalbenih navoda kako je Helena Dobrinić 2017. godine kupila nekretninu u vanknjižnom vlasništvu, da je u istu izvršeno ulaganje i da je zbog porasta tržišnih cijena nekretnina i procijenjena na 952.000,00 eura od strane stalnog sudskog vještaka za procjenu nekretnina, ing. građ. Ive Čačić iz Županje valja ukazati kako nije sporno da je tržišna vrijednost nekretnina u stalnom porastu te da je i inače sudski vještak, stručnjak kojem svoju vjeru poklanja i sud te u takvu procjenu ovo tijelo nema namjeru ulaziti jer za to nije mjerodavno.

Međutim ono što je iz te procjene evidentno je datum procjene, 4. lipnja 2024. godine dok je za predmetnu nekretninu Predugovor za kupoprodaju sklopljen 1. siječnja 2023. godine. Nadalje, žalitelj će za tu nekretninu isplatiti 1.350.000,00 € što je opet više i od procijenjene vrijednosti. U procjeni se navodi datum očevida 1. veljače 2023. godine i samovlasnik Helena Pezerović, Rajevo Selo, Gunjanska 5, OIB: 97373374435, a naručitelj procjene je žalitelj. Ako je dakle žalitelj dana 1. siječnja 2023. godine sklopio predugovor sa Zijadom Pezerovićem kojem je ta ista nekretnina darovana prije toga, onda podatak o samovlasniku Heleni Pezerović nije istinit (ukoliko je brak prestao 3. studenog 2020. godine tada niti podatak o njezinu prezimenu nije točan). Dakle Helena Dobrinić nikada niti nije bila uknjižena na predmetnoj nekretnini kao niti Zijad Pezerović. Nije jasan niti naveden podatak pod Z.K. izvadak - Općinski sud u Vinkovcima, ZK odjel Županja budući se radi o poslovnom prostoru u Splitu. Isto tako toj procjeni ne prileži ZK izvadak iz kojeg su i preuzeti podaci navedeni u procjeni. Dakle niti ove osnovne podatke u procjeni nije moguće provjeriti ili su netočni.

Ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno će biti priznati samo onda ako bi i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose, sukladno odredbi članka 49. stavak 3. OPZ-a. Ovdje se evidentno radilo o sklapanju (pred)ugovora uz uvjete kakvi se ne mogu ocijeniti uobičajenim obzirom na vrlo visoku cijenu te sklapanje ugovora s osobom koja nije uknjižena kao vlasnik, a koje okolnosti ovo tijelo može smatrati da ne bi bile prihvatljive osobama koje nisu u takvom povezanom odnosu.

Nije sporna činjenica kako Zijad Pezerović nije upisan kao vlasnik nekretnine u trenutku sklapanja predugovora na dan 1. siječnja 2023. godine sa žaliteljem kao što nije bila uknjižena niti njegova bivša supruga u trenutku sklapanja Ugovora o darivanju nekretnine od 31. prosinca 2022. godine sa Zijadom Pezerović.

Uz sklapanje pravnog posla (ugovor, darovanje itd.) kao titulus, uvjet stjecanja prava vlasništva njegova je uknjižba u zemljišnu knjigu kao modus, što proizlazi iz odredbe članka 120. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17. - službeni pročišćeni tekst, 152/14., 81/15. - službeni pročišćeni tekst).

Žalitelj u prigovoru na zapisnik ukazuje na sudsku praksu koja neovjereni pisani ugovor smatra valjanim i zakonitim pravnim temeljem posjedovanja ukoliko su ispunjene ugovorne obveze preuzete tim ugovorom što ovo tijelo ne spori međutim u tom se slučaju pravo vlasništva steklo na temelju konstitutivne te pravomoćne odluke suda koji je prethodno utvrdio činjenicu posjeda i izvršavanja ugovornih obveza, a što ovdje nije bio slučaj.

Isto je tako potrebno ukazati i kako od strane žalitelja nikada nije dokazano da je nakon sklapanja Ugovora o darivanju nekretnine od 31. prosinca 2022. godine nekretnina bila predana u neposredan posjed Zijadu Pezeroviću obzirom da taj ugovor nije bio javnobilježnički ovjeren, a što bi značilo da je taj pravni posao moguće i ništav sukladno obrazloženju iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-III/891/2006 od 2. prosinca 2009. godine.

Međutim treba spomenuti važnu činjenicu kako je između žalitelja i Zijada Pezerovića bio sklopljen tek predugovor, a ne dakle i glavni ugovor. Žalitelj je već u prigovoru na zapisnik istaknuo kako je, citat: *„nova upravna praksa da Porezna uprava više ne obračunava porez po predugovoru već po glavnom poslu odnosno glavnom ugovoru te ako netko od stranaka i ovjeri predugovor i bilježnik ga dostavi Poreznoj upravi, u tom slučaju Odjel za promet nekretnina ne vodi postupak naplate poreza, već čeka glavni ugovor“* – završen citat. Dakle niti prema poreznim propisima ne dolazi do prometa nekretnina ni nastanka porezne obveze u trenutku sklapanja predugovora nego tek u trenutku sklapanja ugovora ili drugog pravnog posla kojim se nekretnina stječe sukladno odredbi članka 16. stavak 1. Zakona o porezu na promet nekretnina („Narodne novine“, broj 115/16. i 106/18.).

Predugovor je dakle ugovor kojim se preuzima obveza sklapanja drugog, glavnog ugovora te stranke onda neće preuzimati obveze koje su predmet glavnog ugovora jer u protivnom sklapaju glavni ugovor neovisno o tome kako je ugovor nazvan što ovdje nije bio slučaj budući da žalitelj nije dokazao stupanje u posjed nekretnine (nakon sklapanja predugovora, ali niti ranije temeljem ugovora o zakupu od 16. kolovoza 2021. godine koji je pravilno ocjenjen kao nevjerodostojan dokument) te njezino korištenje u poslovne svrhe, niti je kupnju iste proknjižio u svojim evidencijama jer o tome ne dostavlja nikakve dokaze što samo govori u prilog i zakonitost ocjene poreznog tijela o prividnosti pravnog posla sklapanja predugovora kojim se zapravo prikriva izuzimanje novca u neposlovne svrhe od strane vlasnika društva.

Žalitelj smatra paušalnom i ničim dokazanom tezu da je smisao razlike u cijeni nekretnine bio prikriti isplatu novca za žiro računa u iznosu od 630.000,00 eura, kada tu tezu uspješno pobija priloženi elaborat o procjeni o čemu valja ukazati kako isplatu novca za žiro računa u ukupno navedenom iznosu čini i isplata 100.000,00 € na ime akontacije dohotka, 60.000,00 € na ime akontacije dobiti te 220.000,00 € na ime dividende. Točno je kako porezno

tijelo na stranici 13. poreznog rješenja obrazlaže da razliku isplata od 630.000,00 € žalitelj nije opravdao kroz Predugovor o kupoprodaji nekretnine od 1. siječnja 2023. godine, ali međutim tim dokazom niti nije mogao opravdavati isplate za koje je pod opisom svrhe doznake navedena akontacija dohotka, dobiti odnosno dividendi. Za isplate u navedene svrhe žalitelj nije predočio nikakve dokaze niti žalbom osporava nadzorom utvrđene činjenice.

U vezi prijedloga oko saslušanja knjigovođe u vezi prezentiranja pozajmica djelatnicima koji su provodili porezni nadzor ovo tijelo utvrđuje kako nadzorom nisu osporene isplate na ime vraćanja pozajmica Zijadu Pezeroviću u ukupnom iznosu od 80.000,00 € za koje se isplate navodi kako ih je žalitelj opravdao.

U dijelu žalbe žalitelj je postavio prijedlog odgode izvršenja poreznog rješenja uz obrazloženje kako žalba ne odgađa njegovo izvršenje što nije točno jer žalba odgađa izvršenje poreznog rješenja donesenog u ispitnom postupku sukladno odredbi članka 186. stavak 1. OPZ-a.

Kako je prvostupanjsko porezno tijelo pravilno i u dovoljnoj mjeri utvrdilo činjenično stanje i pravilno primijenilo materijalne propise dok žalitelj svoje navode ničime ne dokazuje, ovo tijelo ne nalazi da bi pobijanim rješenjem bio povrijeđen zakon na njegovu štetu, te je zbog svega iznijetog valjalo temeljem odredbe članka 116. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09. i 110/21.), a u svezi sa člankom 4. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22), riješiti kao u izreci.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Osijeku, Trg A. Starčevića 7/II, Osijek u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Dostaviti:

1. Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Vukovar, uz povrat spisa i dva primjerka rješenja s tim da označeni primjerak putem punomoćnika uruči žalitelju,
3. Pismohrana, ovdje.